

[Lysholt Hansen.]

fra starten var tanken med disse frirejser for børn fra byerne, var vel nok at skabe økonomisk mulighed for at skaffe mindre-bemidlede børn adgang til sommerferie-rejser. Det er imidlertid ikke mere krite-riet. I dag er det sådan, at alle børn i byerne og købstæderne og i de landkommuner, der har den ordning, kan komme på gratis ferierejse uden hensyn til forældrenes økonomiske forhold. Der har i sommer i lokale blade i Maribo amt, specielt i Ny Dag, været en lang række indlæg fra folk i landkommunen, der ikke forstår, at det kan være, som det er nu. Der siges nemlig i disse indlæg: hvorfor skal de af vore børn, der går i byskole, have frirejse, medens de af vore børn, der går i skole i landkommunen, ikke kan få det? Nu er der vel nok en misforståelse i disse indlæg, idet det er den lokale kommune, der betaler sin andel.

Men det er et så stort problem, at jeg synes, det nu må være tid at løse det. Det er nemlig en kendsgerning, at selv om der er udgifter ved det, vil der ganske givet også blive indtægter ved det. Der er en række landarbejdere — og det er jo dem, der har de mindste indtægter her i landet — som simpelt hen må blive hjemme fra sommerferierejser overhovedet, fordi de ikke har økonomiske muligheder for at rejse, når de har 3-4 børn, som de skal betale rejse for. Hvis børnene opnår en sådan fribefordring, som jeg her har talt om, er det givet, at forældrene vil kunne købe deres egne billetter, og så vil familien kunne komme ud at rejse. Jeg beder om, at man vil se på dette forhold. Jeg synes, at det spørgsmål må løses til gavn for hele sommerferie-arbejdet, som det udføres i vore byer, ikke mindst i København af Østrup; han har skabt megen goodwill i landkommunerne, men det af mig omtalte forhold er med til at undergrave noget af denne goodwill. Jeg beder derfor om, at undervisningsmi-nisteren forsøger at skære igennem, sådan at vi virkelig får en løsning med lige adgang for børn fra landet og fra byerne til at få

denne ene rejse om sommeren til deres ferie-ophold.

Erhard Jakobsen: Jeg har først et par spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder. Jeg er ikke i den situa-tion som det ærede medlem hr. Vagn Bro, at jeg kan henvise til et område, der er centrum i landet, for jeg vil ikke prøve at bilde nogen ind, at Rødovre er landets centrum; men der bor til gengæld flere mennesker i Rødovre end i Fredericia, og de har hverken station eller posthus i Rødovre, det har de jo da i Fredericia. Spørgsmålet har været fremdraget tidligere her, og det er ikke, fordi jeg tror, at når jeg fremdrager det igen i dag, får man om-gående det, man ønsker. Men det kan ikke undgås, at vi nemt her i tinget kommer til at gøre uret mod Københavns omegn, fordi man ikke ser på området med de helt rette øjne. Man er ikke helt opmærk-som på den vækst, der sker derude, hvor de enkelte kommuner fordobler deres indbyg-gertal i løbet af 5-10 år, medens andre kommuner i landet fordobler deres ind-byggertal på 25-30 år. Derfor kommer man nemt bagefter.

Jeg vil som et område, hvor man er bagefter, nævne — jeg ved at min kollega, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, har nævnt det før — et posthus i Rødovre. Rødovre er en kommune, hvor indbygger-antallet nærmer sig 40 000, men alligevel må den i øjeblikket have sin post ekspede-ret til 4 posthuse uden for kommunen, Brønshøj, Vanløse, Valby og Glostrup, Rødovre har ikke noget posthus. Det er ikke noget, der gør et godt indtryk på folk, der bor derude; de føler sig forsømt, og man risikerer, at de også føler sig for-sømt af deres folketingsmænd. Derfor må det være rigtigt at drage dette spørgsmål frem her.

Et andet spørgsmål af lignende karakter, men af en noget større betydning er spørgs-målet om Køgebugtbanen. Jeg ved godt, at det er en stor historie; det er noget, der